

...ΤΟ

μυαλό σε μέρη άβατα, κάνοντάς το να τριγυρνά ακατάπαυστα, δίχως λόγο και αιτία...απλά παιδεύοντας το...για ν' αποφύγει τις σκέψεις...

Σταματά άραγε ποτέ να σκέφτεται;;;

...γυρνά συνεχώς...

εύχεται...ελπίζει...

νιώθει...αισθάνεται...

στεναχωριέται...

θυμώνει... αλλά δεν παύει ποτέ να σκέφτεται...

Οι λέξεις ειπώνονται και φεύγουν...η έννοιά τους όμως παραμένει...

Δε θέλω να γεμίζω χαρτιά με λέξεις.... θέλω να σου “δίνω” τις έννοιές τους... να τις κρατάς και να γεμίζεις τα μέσα σου...να τις νιώθεις ξανά και ξανά όποτε αισθάνεσαι προδομένος από έναν όρο-μία λέξη...όταν αισθάνεσαι πως ίσως έχεις “χαθεί” και θέλεις να ξανάρθεις πίσω...

Θα είμαι εδώ... κρατώντας μόνο αισθήματα και έννοιες νιώθοντας μόνο τα μέσα μας...

Βυθιζόμενη στο άπειρο των συναισθημάτων και των αισθήσεων...λατρεύοντας
καθετί που είναι γύρω σου ...ζηλεύοντας καθετί που αγγίζεις... συγχωρώντας και
τιμωρώντας οτιδήποτε σε θλίβει...

Κάθε λάθος μου... μία δύναμη για να σκέφτομαι...

κάθε στενάχωρη στιγμή... ένα ολόκληρο βράδυ για να σ' αποζητώ...

Κάθε σου χαμόγελο ένας λόγος για να ξυπνώ ομορφότερα...

Δεν κρατώ τις λέξεις

λατρεύω τις έννοιες

Δεν μιλάω με λόγια

ερωτεύομαι τις εικόνες

Δεν κυνηγώ τις αιτίες

σφιχταγκαλιάζω τις αισθήσεις

Πηγή: skepseisnyxterines.blogspot.gr